

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

---

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

---

2 червня, 2019

Volume 64 No. 22

June 2, 2019

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am in Chapel

Сповідь/Confessions: 15 minutes before/at
the beginning of the Divine Liturgy - or by
appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василяни/Basilian Fathers serving the

Parish: Father Serafym Grygoruk, OSBM,

Administrator: Email: serh70@outlook.com

Father Joseph Pidskalny, OSBM- local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**НЕДІЛЯ СВ. ОТЦІВ НІКЕЙСЬКОГО
СОБОРУ.** Святитель Никифор, патріарх
царгородський

**SUNDAY OF THE HOLY FATHERS OF THE
NICEAN COUNCIL.** St. Nicephorus, patriarch
of Constantinople

Acts 20:16-36; John 17:1-13

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей, приятелів
та парафіян, які беруть участь у цій
Службі Божі.

**The Protection of the Blessed Virgin
Mary Parish** welcomes all guests, friends,
and Parishioners participating in this
Divine Liturgy.

НИНІ: Неділя, 2 червня: - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) **Opening:** on page 336 “Vykhvaliaite, doly, hory”; 2) **at Communion:** page 374 “Prenebesna, prechudesna”; 3) **Closing:** page 364 “O spomahai nas”

Ми не клякаємо підчас освячення і підчас Причастя від дня Воскресіння до Зіслання Святого Духа.

- **Нині 10:00** ранку – Молебень до Пресвятого Серця Христового
- **Нині о 12:45 год.** – Біблійні студії; книга «Вихід» у класі #120, під церквою. Просимо взяти участь.

Понеділок, 10 червня – о 7:00 год. веч.: **Збори Парафіяльної ради** у залі під церквою.

Пришестя Христа у славі (з Катехизму УГКЦ)

238 На суді синедріону Христос, відповідаючи на питання первосвященника Каяфи, чи Він «Син Благословенного» (Мр. 14, 61), наводить слова пророка Даниїла про прихід у славі Сина Людського: «І побачите Сина Чоловічого, який сидітиме праворуч Всемогутнього та йтиме на хмарах небесних» (Мр. 14, 62; пор. Дан. 7, 13). Після Вознесіння Христового ангели сповістили апостолам: «Оцей Ісус, Який від вас був узятий на небо, так само прийде, як ви Його бачили відходячого на небо» (Ді. 1, 11). Як у людській природі Він вознісся до божественної слави, так у тій же прославленій людській природі прийде судити.

239 У славному Пришесті (грецькою – *парусія*) Христа Суд над «живими і мертвими» стане благословенням для праведників. На Суді бо відкриється і стане явним усе таємне і приховане: «Нічого бо нема схованого, що б не відкрилось, і скритого, що б не виявилось» (Лк. 12, 2-3).

240 Славне друге Пришестя Христа несе зі собою також прославлення людини (див. Кл. 3, 4), яке є сповненням обожествлення,

-----
осягненням «повноти Христа» (Еф. 4, 13). Христос розпочав прославлення людини у Своему Воскресінні, а відтак – в історії Церкви у свідченні святих: «Христос із мертвих устав, як начало померлих, первородний творіння, Творець всього, що існує, Він і нашу зотлілу природу обновив у Собі»¹, а тоді у відповідь «як первістки ества вселенна приносить Насадителю творіння ... богоносних мучеників»².

Присутність воскреслого Христа

241 Воскреслий Христос заповів апостолам: «Отож Я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мт. 28, 20). Христос завжди присутній у Своїй Церкві, зокрема у святих Таїнствах, у Слові Святого Письма, у літургійній спільноті, у подвижницькому житті святих і їхніх мощах та у святих іконах. Воскреслий Христос дарує нам благодать відродження і нового життя, як навчає апостол Павло, у нас помирає «стара» й воскресає «нова» людина у Христі: «Хоч наша зовнішня людина занепадає, однак наша внутрішня обновлюється день-у-день» (2 Кр. 4,

¹ *Октоїх*, глас 3, неділя, утрень, сідальний перший.

² Пор. *Апостол*, субота, кондак мученикам.

16). Зодягнувшись у Христа у Хрещенні (див. Рм. 6), людина зростає до «міри повного зросту повноти Христа» (Еф. 4, 13), коли за апостолом Павлом може стверджувати: «Живу вже не я, а живе Христос у мені» (Гл. 2, 20).

242 Силою воскресіння Христового смерть людини стає переходом (пасхою) до вічного життя: «Нема страху повернення в землю, з якої Бог вивів до висот нетління Своїм воскресінням»³. Запорукою подолання смерті і тління є Сам Христос: «Я – воскресіння і життя. Хто в Мене вірує, той навіть і вмерши – житиме! Кожен, хто живе і в Мене вірує, – не вмере повіки» (Йо. 11, 25-26).

Поєднання земного і небесного у прославленому Христі

243 Воскреслий Христос, Який і далі перебуває в історії «по всі дні», поступово, через спільноту Церкви, наближає до Себе людей і все творіння. Звершенням цього зближення буде друге славне Пришестя Христа: Бог об'єднає все небесне і земне у Христі (пор. Еф. 1, 10). «Грядуче пришестя Христа відкривається постійно, переображуючи через чесноти гідних з тілесних у духовних. Воно і станеться наприкінці віку цього»⁴.

244 Переображення сотвореного світу звершиться співдіянням Бога і людини. Тоді відкриється велич Божого задуму щодо творіння. Про цей переображений світ, «нове небо і землю нову» (Од. 21, 1), свідчить апостол Павло: «Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготовив Бог тим, що Його люблять» (1 Кр. 2, 9).

Воскресіння мертвих

245 Воскресіння мертвих, як і сотворення, є виявом Божої творчої

сили. У воскресінні Христос виведе людину з-під влади смертного тління. «Сіється в тлінні, а встає у нетлінні; сіється в безчесті, а встає у славі; сіється в безсиллі, а встає у силі; сіється тіло тваринне, а постає тіло духовне [...]. Мусить бо це тлінне одягнутися в нетління, і це смертне одягнутися в безсмертя» (1 Кр. 15, 42-44; 53). Григорій Ніський зазначає: «Бог Сам воскрешає з'єднану з Ним людину, спочатку відокремивши душу від тіла, потім з'єднавши їх знову, – і так стається загальне спасіння буття»⁵.

246 У воскресінні мертвих «померлі вчують Сина Божого голос, а вчувши – оживуть [...]. Вийдуть ті, що чинили добро, на воскресіння життя. А ті, що зло чинили, – воскреснуть на суд» (Йо. 5, 25; 29). «Мертві з гробів воскреснуть і в віці одному всі будуть, і приховане всіх явним постане перед Тобою»⁶. Воскресіння померлих – це «відновлення в стан блаженний і божественний, вільний від будь-якої печалі»⁷.

247 Прославлення тіла християнина вже звершується у святому таїнстві Євхаристії, коли він єднається з прославленим Христом. «Євхаристія – лік безсмертя проти того, щоб померати»⁸. Людина доростає до «тіла духовного» (пор. 1 Кр. 15, 44): «Наші тіла, які мають участь у Євхаристії, стають нетлінними, бо мають надію на воскресіння»⁹.

5 ГРИГОРІЙ НІСЬКИЙ, *Проти Аполінарія*, 17 : PG 45, 1153, 1156; «Твори Ніського», (IV, VII, 90).

6 *Постова тріодь*, М'ясопусна неділя, стихира на хвалитних.

7 ГРИГОРІЙ НІСЬКИЙ, *Велике огласительне слово*, 35.

8 ІГНАТІЙ АНТІОХІЙСЬКИЙ, *До Ефесян* XX, 2.

9 ІРИНЕЙ ЛІОНСЬКИЙ. *Проти ересей*, IV, 18, 5 : PG 7, 1029.

3 Пор. *Октоїх*, глас 6, неділя, утренья, канон, пісня 5.

4 МАКСИМ ІСПОВІДНИК, *Розділи про богослов'я та ікономію воплочення Сина Божого*, II, 29.

TODAY: Sunday, June 2: Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies.

We do not kneel during the Consecration and during Holy Communion from Easter Sunday to Pentecost Sunday inclusive.

- **10:00 AM** – Moleben to the Sacred Heart of Jesus

Today, at 12:45 PM – Bible Study of the Book of Exodus in the classroom #120, in the church basement. Please take part in it.

>>>From Thursday, May 30 to Sunday, June 9 we have ten days of reflections. These ten days are between the Feast of Ascension of our Lord to the Feast of Pentecost. We will have Molebens to the Sacred Heart of Jesus and the reflections in the Chapel. (See more information below in the paragraph “Thursday, May 30 - Sunday, June 9 Mission Days - A Ten Day Journey”)

- *Monday, June 3, at 7:00 PM in the Chapel*
- *Tuesday, June 4, at 7:00 PM in the Chapel*
- *Wednesday, June 5, at 7:00 PM in the Chapel*
- *Thursday, June 6 at 7:00 PM in the Chapel*
- *Friday, June 7, at 7:00 PM in the Chapel*
- *Saturday, June 8 at 7:00 PM in the Chapel*

- **Monday, June 10:** 7:00 PM: Parish Council meeting in the Fellowship Room.

Sunday Donations: May 26, 2019: \$977.00

Parish Maintenance Fund

Donations for our Maintenance Fund for 2019: \$2,384.00.

Maintenance and repairs to our church and parish complex are ongoing. Please continue to help our parish build up its *Maintenance Fund* to offset these costs. All donations are tax-deductible. “*Convenience Envelopes*” can be found in the front entrance of the church and *Parish Maintenance Fund* envelopes are included in your envelope packet. We are very grateful for your generosity. Thank You!

>>>Invitation to the Holy Eucharist Cathedral 50th Anniversary Celebration (1969-2019) June 21, 2019/ Golden Jubilee of Holy Eucharist Church. (doors open at 6:30 PM) (Centennial Lodge in Queens Park, New Westminster) (17 and up -\$65; 8-16 years - \$20; 0-7 years -free). For more info contact Maria Loutsik at 604-916-6381

CAMP ST. VOLODYMYR 2019 August 18-25, 2019. If you are between the ages of 7-14 this is a summer must do! Registration is \$390. Book by July 4 to save \$50. Bus transportation is also available to and from New Westminster. Register online using Eventbrite. Search "Camp St. Volodymyr BC 2019." For more information contact Jennifer Caldwell @ 604.220.0584 or jennsawka@hotmail.com.

Thursday, May 30 - Sunday, June 9 Mission Days - A Ten Day Journey "Go, therefore, and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the holy Spirit," Mt. 28:19 Dear parishioners, you are invited to embark an extraordinary pilgrimage that will last for ten days - from the Ascension (May 30) to the Pentecost (June 9). During this time the attention of our entire Church will be towards our common vocation as "missionaries," that is to say a community ready to share God's Word of salvation with others. We read in the Mission Days Guidebook: "By taking an active role in the spiritual efforts of these ten Mission Days, we are called to better understand that, by their very nature, our parish communities and families (domestic churches) have a *missionary* character. This missionary spirit is a consequence of the gift of our Baptism, by virtue of which we, as Christians, take upon ourselves the responsibility to *believe, live, serve, and share* the witness of our faith in Christ, not just among our family members, but with our neighbours, wherever we may live."

St. Nicephorus the Confessor the Patriarch of Constantinople

[Commemorated on June 2]

<https://oca.org/saints/lives/2019/06/02/101581-st-nicephorus-the-confessor-the-patriarch-of-constantinople>

Saint Nicephorus was a dignitary at the court of the Empress Irene (797-802). After embracing monasticism, he became widely known for his piety. He assumed the Patriarchal Throne of Constantinople in 806 and became a zealous defender of the holy Icons. In 815, the Iconoclast Emperor Leo the Armenian (813-820) exiled him to Prokonnis, where he fell asleep in the Lord in 828.

Saint Nicephorus left behind three writings against Iconoclasm.

In 846, the relics of Patriarch Nicephorus were returned to Constantinople and placed in the Great Church of Hagia Sophia for one day before being transferred to and

enshrined in the Church of the Holy Apostles.

The Three Degrees of the Sacrament of Holy Orders

(from the Catechism of the Catholic Church)

1554 "The divinely instituted ecclesiastical ministry is exercised in different degrees by those who even from ancient times have been called bishops, priests, and deacons." [32] Catholic doctrine, expressed in the liturgy, the Magisterium, and the constant practice of the Church, recognizes that there are two degrees of ministerial participation in the priesthood of Christ: the episcopacy and the presbyterate . the diaconate is intended to help and serve them. For this reason the term sacerdos in current usage denotes bishops and priests but not deacons. Yet Catholic doctrine teaches that the degrees of priestly

participation (episcopate and presbyterate) and the degree of service (diaconate) are all three conferred by a sacramental act called "ordination," that is, by the sacrament of Holy Orders:

Let everyone revere the deacons as Jesus Christ, the bishop as the image of the Father, and the presbyters as the senate of God and the assembly of the apostles. For without them one cannot speak of the Church. [33]

Episcopal ordination - fullness of the sacrament of Holy Orders

1555 "Amongst those various offices which have been exercised in the Church from the earliest times the chief place, according to the witness of tradition, is held by the function of those who, through their appointment to the dignity and responsibility of bishop, and in virtue consequently of the unbroken succession going back to the beginning, are regarded as transmitters of the apostolic line." [34]

1556 To fulfil their exalted mission, "the apostles were endowed by Christ with a special outpouring of the Holy Spirit coming upon them, and by the imposition of hands they passed on to their auxiliaries the gift of the Spirit, which is transmitted down to our day through episcopal consecration." [35]

1557 The Second Vatican Council "teaches . . . that the fullness of the sacrament of Holy Orders is conferred by episcopal consecration, that fullness namely which, both in the liturgical tradition of the Church and the language of the Fathers of the Church, is called the high priesthood, the acme (summa) of the sacred ministry." [36]

1558 "Episcopal consecration confers, together with the office of sanctifying, also the offices of teaching

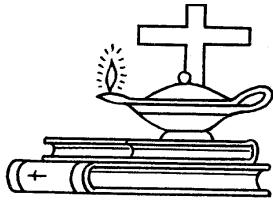
and ruling.... In fact ... by the imposition of hands and through the words of the consecration, the grace of the Holy Spirit is given, and a sacred character is impressed in such wise that bishops, in an eminent and visible manner, take the place of Christ himself, teacher, shepherd, and priest, and act as his representative (in Eius persona agant)."

[37] "By virtue, therefore, of the Holy Spirit who has been given to them, bishops have been constituted true and authentic teachers of the faith and have been made pontiffs and pastors." [38]

1559 "One is constituted a member of the episcopal body in virtue of the sacramental consecration and by the hierarchical communion with the head and members of the college." [39] The character and collegial nature of the episcopal order are evidenced among other ways by the Church's ancient practice which calls for several bishops to participate in the consecration of a new bishop. [40] In our day, the lawful ordination of a bishop requires a special intervention of the Bishop of Rome, because he is the supreme visible bond of the communion of the particular Churches in the one Church and the guarantor of their freedom.

1560 As Christ's vicar, each bishop has the pastoral care of the particular Church entrusted to him, but at the same time he bears collegially with all his brothers in the episcopacy the solicitude for all the Churches: "Though each bishop is the lawful pastor only of the portion of the flock entrusted to his care, as a legitimate successor of the apostles he is, by divine institution and precept, responsible with the other bishops for the apostolic mission of the Church." [41]

1561 The above considerations explain why the Eucharist celebrated by the bishop has a quite special significance as an expression of the Church gathered around the altar, with the one who represents Christ, the Good Shepherd and Head of his Church, presiding. [42]

The ordination of priests - co-workers of the bishops

1562 “Christ, whom the Father hallowed and sent into the world, has, through his apostles, made their successors, the bishops namely, sharers in his consecration and mission; and these, in their turn, duly entrusted in varying degrees various members of the Church with the office of their ministry.” [43]

“The function of the bishops' ministry was handed over in a subordinate degree to priests so that they might be appointed in the order of the priesthood and be co-workers of the episcopal order for the proper fulfillment of the apostolic mission that had been entrusted to it by Christ.” [44]

1563 “Because it is joined with the episcopal order the office of priests shares in the authority by which Christ himself builds up and sanctifies and rules his Body. Hence the priesthood of priests, while presupposing the sacraments of initiation, is nevertheless conferred by its own particular sacrament. Through that sacrament priests by the anointing of the Holy Spirit are signed with a special character and so are configured to

Christ the priest in such a way that they are able to act in the person of Christ the head.” [45]

1564 “Whilst not having the supreme degree of the pontifical office, and notwithstanding the fact that they depend on the bishops in the exercise of their own proper power, the priests are for all that associated with them by reason of their sacerdotal dignity; and in virtue of the sacrament of Holy Orders, after the image of Christ, the supreme and eternal priest, they are consecrated in order to preach the Gospel and shepherd the faithful as well as to celebrate divine worship as true priests of the New Testament.” [46]

1565 Through the sacrament of Holy Orders priests share in the universal dimensions of the mission that Christ entrusted to the apostles. the spiritual gift they have received in ordination prepares them, not for a limited and restricted mission, “but for the fullest, in fact the universal mission of salvation 'to the end of the earth,’” [47] “prepared in spirit to preach the Gospel everywhere.” [48]

1566 “It is in the Eucharistic cult or in the Eucharistic assembly of the faithful (synaxis) that they exercise in a supreme degree their sacred office; there, acting in the person of Christ and proclaiming his mystery, they unite the votive offerings of the faithful to the sacrifice of Christ their head, and in the sacrifice of the Mass they make present again and apply, until the coming of the Lord, the unique sacrifice of the New Testament, that namely of Christ offering himself once for all a spotless victim to the Father.” [49] From this unique sacrifice their whole priestly ministry draws its strength. [50]

1567 “The priests, prudent cooperators of the episcopal college and its support and instrument, called to the service of the People of God, constitute, together with their bishop, a unique sacerdotal college (presbyterium) dedicated, it is, true to a variety of distinct duties. In each local assembly of the faithful they represent, in a certain sense, the bishop, with whom they are associated in all trust and generosity; in part they take upon themselves his duties and solicitude and in their daily toils discharge them.” [51] priests can exercise their ministry only in dependence on the bishop and in communion with him. the promise of obedience they make to the bishop at the moment of ordination and the kiss of peace from him at the end of the ordination liturgy mean that the bishop considers them his co-workers, his sons, his brothers and his friends, and that they in return owe him love and obedience.

1568 “All priests, who are constituted in the order of priesthood by the sacrament of Order, are bound together by an intimate sacramental brotherhood, but in a special way they form one priestly body in the diocese to which they are attached under their own bishop. . . ;” [52] The unity of the presbyterium finds liturgical expression in the custom of the presbyters' imposing hands, after the bishop, during the Ate of ordination.

FOOTNOTES: #32 LG 28. #33 St. Ignatius of Antioch, Ad Trall. 3,1: SCh 10, 96. #34 LG 20. #35 LG 21; Cf. Acts 1:8; 24; Jn 20:22-23; 1 Tim 4:14; 2 Tim 1:6-7. #36 LG 21 # 2. #37 LG 21. #38 CD 2 # 2. #39 LG 22. #40 Cf. LG 22. #41 Pius XII, Fidei donum:

AAS 49 (1957) 237; cf. LG 23; CD 4; 36; 37; AG 5; 6; 38. #42 Cf. SC 41; LG 26. #43 LG 28; cf. Jn 10:36. #44 PO 2 # 2. #45 PO 2. #46 LG 28 cf. Heb 5:1-10; 7:24; 9:11-28; Innocent I, Epist. ad Decentium: PL 20, 554 A; St. Gregory of Nazianzus, Oratio 2, 22: PG 35, 432B. #47 PO 10; OT 20; cf. Acts 1:8. #48 OT 20. #49 LG 28; cf. 1 Cor 11:26. #50 Cf. PO 2. #51 LG 28 # 2. #52 PO 8.